

NOWA FAZA KONFLIKTU POLSKO - ROSYJSKIEGO.

Jak już podaliśmy ostatnio, Krajowa Rada Narodowa powołała swym manifestem, ogłoszonym przez radio Moskwa w dn. 22. VII - Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego, który w myśl manifestu ma na terytorium Rzeczypospolitej wykonywać władzę aż do powołania w głosowaniu tajnym, powszechnym i bezpośrednim - sejm ustawodawczego". Ogłoszony skład tego "rządu" jest następujący: przewodniczący - Edmund Bolesław Osóbka Morawski, wiceprzewodniczący - Wanda Wasilewska, rolnictwo - Andrzej Witos, skarbu - Jan Stanisław Hadoman, bezpieczeństwa - Jan Ozekanowski, praca, opieka społeczna i zdrowie - dr. Bolesław Drobner, oświata - Stanisław Skrzyszewski, komunikacja - Jan Michał Gubecki, odszkodowania wojenne - E. Sommerstein, propaganda - Stanisław Jędrychowski. Manifest K:R:N: wzywa dalej do zjednoczenia wszystkich Słowian, zapowiadając utworzenie związku rosyjsko-czesko-polskiego. Sprawa granic będzie rozstrzygnięta porozumieniem Polski z Rosją na zasadzie: ziemi polskie - Polsce, ziemi ukraińskie, białoruskie i litewskie - odnośnym republikom radzieckim. P.K.W.N. rekazuje rozwiązać "policję granatową", bowiem KRN tworzy milicję obywatelską. Niezależne sądy ukarają Niemców i zdrajców. Na terenach wyzwolonych zaprowadzona będzie demokratyczna swoboda, lecz faszystowskie organizacje będą topione z całą bezwzględnością. Manifest zapowiada zwrócenie prywatnej własności właścicielom, Żydom zapewniona będzie odbudowa egzystencji życiowej, majątki ziemskie ponad 5 ha będą skonfiskowane bez odszkodowania, lecz za zaopatrzeniem ziemian, skonfiskowane ziemi stworzą fundusz rolny dla przeprowadzenia reformy rolnej. KPWN troszczy się o zaopatrzenie żywnościowe, kontyngenty będą zniszczone, ściągają się - będzie tylko datki w naturze na utrzymanie armii. Placę zostaną podniesione do odpowiedniego poziomu, wprowadzony będzie demokratyczny samorząd w przebudowanych ubezpieczeniach społecznych. Zapowiada się likwidację państwa mieszkaniowej, popieranie spółdzielczości i inicjatywy prywatnej, powszechne i bezpłatne nauczanie z przymusem szkolnym. Inteligencja i ludzie nauki będą się cieszyli szczególną opieką. Manifest kończy się wezwaniem do współdziałania w pracy i do jedności narodowej, której wyrazem jest KRN. Związek Patriotów Polskich w Moskwie ogłaszając powyższy manifest zawiadomił, że KPWN ma "swą tymczasową siedzibę w Chełmie - pierwszym mieście, które Rosja uznaje za polskie".

W dniu 25. VII. radio Moskwa nadało następujący komunikat: "rząd radziecki polecił Komisariatowi Ludowemu spraw zagranicznych wydać następujące oświadczenie o stosunku ZSRR do Polski: posuwając się pomysłnie naprzód, armia czerwoną doszła do granicy państwowej polsko-rosyjskiej. W pościgu za Niemcami zwycięska armia czerwoną wraz z armią polską, przekroczyła rzekę Bug. Tymczasem zostało zapoczątkowane wyzwolenie terenów polskich z pod okupacji niemieckiej. Miesiemy Polsce pomoc w dziele jej wyzwolenia i odbudowy kraju. Rząd radziecki oświadcza, że działania czerwonej armii w Polsce uważa za działania na terenie suwerennego, zaprzyjaźnionego państwa. W związku z tym nie zamierza wprowadzić na terenie Polski władzy wojskowej. Rząd radziecki postanowił podpisać układ z PKWN o stosunku do dowództwa sowieckiego. Rząd radziecki oświadcza, że niema na celu żadnych zmian terytorialnych, ani społecznych w Polsce. Działania na terenie Polski są wynikiem konieczności wojennych. Rząd radziecki wyraża ufność, że braterskie narody ZSRR do końca przeprowadzą walkę i złożą podwaliny pod współpracę narodów sławiańskich".

Tego samego dnia radio londyńskie w polskiej audycji nadało komunikat: "Mołotow wydał deklarację, że rząd sowiecki nawiązał stosunki z PKWN. W związku z tym Polska - Agencja Telegraficzna jest upoważniona do ogłoszenia następującego oświadczenia: radio moskiewskie komunikuje o utworzeniu w Chełmie PKWN, działającego się legalną i tymczasową władzą wykonawczą. Do komitetu w większości należą ludzie z grupy komunistycznej, nieznanymi społeczeństwu polskiemu. Kilku członków PKWN o nazwiskach znanych w pew-

nych kołach w Polsce, są członkami Z.P.P. ZPP jest nieoficjalną grupą Polaków, którzy przez ostatnie dwa lata mieszkają w Moskwie. KRN powstała w grudniu 1943 w opozycji do rządu polskiego i R.J.N. Część członków KRN została wysłana do Rosji w charakterze delegatów, KRN rekrutuje się z członków PPR - komunistycznej organizacji w Polsce. PKWN jest próbą narzucenia narodowi polskiemu władzy politycznej uzurpatorów. Ale naród polski, który przez 5 lat pracy podziemnej krwawił się w walce o wolność pod kierownictwem legalnych władz cywilnych i wojskowych, który w olbrzymiej większości ma zaufanie do swego rządu, nigdy nie podda się żadnej władzy obcej.

Premier Mikołajczyk przeprowadził rozmowy z ministrem W. Brytanii Edenem, po których odbył konferencję z premierem Churchilllem. Wczoraj w Izbie Gmin zainterpelowano min. Edena, czy wobec powstania na terytorium Polski nowego rządu w postaci PKWN, W. Brytanii uznaje nadal rząd polski w Londynie. Min. Eden w odpowiedzi złożył następujące oświadczenie: "Rząd brytyjski nie zmienił swego stanowiska i uznaje nadal rząd polski pod przewodnictwem premiera Mikołajczyka jako rząd Rzeczypospolitej Polskiej. Rząd brytyjski dokłada nadal starań dla osiągnięcia porozumienia między obu zaprzyjaźnionymi narodami."

Wobec wydania manifestu przez KRN, powołującego do życia PKWN, stronnictwo nasze określa swój stosunek do KRN i jej tworu - PKWN, zgodnie z deklaracją lewicy polskiej z dnia 4. III. br., której odnośny ustęp dla przypomnienia przytaczamy dosłownie: "Krajowa Rada Narodowa powołana do życia przez jedno stronnictwo /PPR/ nie reprezentuje woli większości narodu, a nadto nie daje gwarancji pełnej niezawisłości w swoich działaniach, co jest warunkiem zgodności z duchem i ideologią polskich mas ludowych. Z tych więc względów stosunek Stronnictwa Polskiej Deklaracji wobec KRN jest negatywny".

DALSZE ZWYCIĘSTWA ROSJAN.

Na froncie w centralnej Polsce wojska sowieckie posunęły się 130 km. za Lublin w kierunku półn. zachodnim i dotarły do Wisły pod Puławami, zdobywając dalej na północ Dęblin. W rej. od Lublina po Dęblin zajęto kilkadziesiąt miejscowości. Rozpoczęła się bitwa o linię Wisły. Brześć jest prawie otoczony, podobnie jak i Białystok, stąd do Prus dzieli Rosjan odległość 40 km. Z Siedlec trwa uderzenie na Warszawę, bombardowaną wczoraj w nocy. Na południu garnizon Lwowa został otoczony. Ros. uderzenie na Podkarpaciu dotarło do przedmieść Stanisławowa, w tym rej. zajęto 600 osiedli. Na Litwie Kowno jest coraz bardziej zagrożone. Za Poniewieżem zajęto 150 miejscowości. Rosjanie weszli głęboko w Łotwę, Rynaburg jest prawie otoczony, linia do Rygi przecięta. W Estonii Rosjanie zdobyli Narwę. Nowy naczelnik gen. Artur Hauffe poddał się. Na froncie wschodnim walczy od wczoraj lotnictwo amer., bombardując lotniska i linie komunikacyjne. Na lotnisku o 100 km. za Lwowem zniszczono 38 niem. samolotów, 26 zestrzelili Amerykanie w walkach.

INNE FRONTY.

ZACHÓD. - Amer. ofensywa - w której po raz pierwszy wzięły udział czołgi USA przełamala pierwsze i drugie niem. linie obronne. Wojska USA zdobyły La Chapelle i dotarły do Marigny. Periers zagrożone jest od

południa. Uderzenie poprzedzone było olbrzymim bombardowaniem. Na odcinku brytyjskim trwa nordercza bitwa od 30 godzin, na południe od Caen, w której wyniszczają się niemieckie oddziały. Brytyjczycy posuwają się na drodze do Falaise. Rommel włączył oddziały SS-ów do zwykłych dywizji, celem napędzenia żołnierzy do większego wysiłku, a SS-cy mają zarazem spełniać w wojsku rolę gestapa. Port Cherbourg, w którym Niemcy zatopili 48 statków, jest szybko oczyszczany przez saperów i kolumny techniczne.

WOJNA LOTNICZA. - Przez dwie noce z rzędu potężne bombardowanie Stuttgartu, na który wrzucono 5.000 ton bomb. W dwanaście godzin po nalocie Stuttgart był jeszcze jednym morzem płomieni. Naloty objęły ponadto Wanneickel, Berlin, Bremę i Mannheim. Nie wzięło 13 maszyn. Z Włoch 500 maszyn bombardowało Wiedeń, Villach i Linz, gdzie zniszczono nową fabrykę czołgów. Zestrzelono 63 niem. maszyny, tracąc 26 własnych.

WŁOCHY. - Zdobyto San Mignano w połowie drogi między Pizą a Florencją oraz rozległe tereny pod San Sepolcro. V armia dotarła do Cassiano, a VIII zajęła Gubbio.

Gen. Sosnkowski odznaczył w Ankonie gen. Alexandra i dowódcę VIII armii gen. Lee krzyżami Orderu Militari.

NA FUNDUSZ PRASY: Mściciel-50, War-100, Ada 50, K. I. - 50, Feluś-80, B.H. - /Beha/-150, Kismet 500, Ogródka-500 zł. Sprostowanie: zamiast Zadziak - Zolziak - 50 zł.

JAKIE SA WARUNKI OBJĘCIA KIEROWNICZEJ ROLI W EUROPIE ?

Londyński "Economist" z dnia 1. lipca 1940 roku zawiera artykuł pod powyższym nagłówkiem. Na wstępie autor zwraca uwagę na znamienne fakty, jakie zaszły w ostatnich czasach w zagranicznej polityce sojuszników. Należy tu wymienić zwłokanie z uznaniem nowego rządu włoskiego pod premierem Bononi, przyczym wydaje się, że wchodziły w grę te same wpływy, które swego czasu działały na korzyść adm. Darlana - widoczne sympatie pewnych kół dla Petaina, przyjazne wyrazy pod adresem gen. Franco oraz powolne dostawy broni dla francuskich partyzantów. Jeśli wszystkie te objawy potraktować łącznie, to nie trudno w nich się dopatrzeć jednego wspólnego motywu, jakim jest niechęć uwzględniania woli mas ludowych w krajach wyzwolanych i obawa przed społecznym przewrotem w Europie, zwłaszcza przed niebezpieczeństwem stosowania przynajmniej gwałtu. Przyznajemy chętnie, że rewolucje przeprowadzane z użyciem przemocy są mało pożądanymi. Trzeba jednak z drugiej strony zastanowić się nad tym, czy popieranie starych i zdyskredytowanych reżimów stanowi istotnie najlepsze zabezpieczenie przeciw tego rodzaju rewolucjom. Koniec końców - najpewniejszym środkiem wpędzenia nas w lewicową rewolucję jest narzucenie im rządów, o których zrzucenie mas nie właśnie uczestniczą w obecnej wojnie. Doświadczenie uczy, że po każdym okresie rządów dyktatorskich następuje faza, w której teżyzna ustroju demokratycznego i liberalnego wywiera na społeczeństwo potężną atrakcję. Wielkiej Brytanii przypada w związku z tym odpowiedzialna i ważna rola rzucenia na szalę wielkiego prestiżu, jaki przedstawiają jej starodawne, wolnościowe tradycje. Przeciwstawiają się temu jednak w Wielkiej Brytanii obok wymienionych wyżej tendencji pewnych kół także i inne względy, a mianowicie obawa przed rosyjską hegemonią w Europie. W związku z tym należy zwrócić uwagę na te momenty, które grają istotną rolę w szansach utrzymania się hegemonii jakiegoś państwa w Europie. Warunkiem objęcia roli przewodniej jest nie tylko siła materialna, ale również idea, jakimi danym państwem się kieruje, poglądy na szereg kwestii, umożliwiające zrozumienie z innymi, gotowość do współpracy z innymi państwami. Rosja bynajmniej nie rozporządza wszystkimi atutami. Prawda jest, iż posiada ona potężną

niez obawy. Militarne potęgę W. Brytanii nigdzie obaw przed jej hegemonią nie wywołuje. W. Brytania jako potęga morską z natury rzeczy wywołuje wśród państw europejskich mniejsze obawy o wolność niż Rosja, będąca wielką potęgą kontynentalną. Nierozwiązane przed obecną wojną zagadnienia wewnętrzne, a przede wszystkim bezrobocie skłaniały W. Brytanię do izolowania się od Europy. Dziś jest rzeczą oczywistą, że nie ma powrotu do dawnych stosunków w W. Brytanii. Chodzi o to, by wewnętrzna rekonstrukcja socjalna W. Brytanii znalazła swój odpowiednik w jej polityce zagranicznej. Nie jest jeszcze za późno. Rząd brytyjski mimo wszystko uznał włoski rząd Bononiego, od bałkańskich monarchów uzyskał zobowiązanie że nie powrócą do swych krajów bez swobodnie wyrażonej woli ludności, zwiększył wreszcie dostawy dla francuskich powstańców. Przed rządem brytyjskim otwiera się możliwość współdziałania w odbyciu się nieuniknionej rewolucji socjalnej w Europie drogą liberalną i demokratyczną. Jeśli brytyjska polityka zagraniczna będzie równie demokratyczna jak polityka wewnętrzna, również dbała o równouprawnienie narodów, jak o równouprawnienie jednostek, w takim razie niebezpieczeństwo przewrotu w Europie przy użyciu siły ulegnie zmniejszeniu, a widoki objęcia przez W. Brytanię roli przywódcy na kontynencie europejskim znacznie się poprawią.

O NIEPODLEGŁOŚĆ PAŃSTW BAŁTYCKICH.

Pisma szwedzkie donoszą, iż w Rydze odbył się tajny zjazd socjalistów i działaczy zawodowych w państwach bałtyckich. Na zjeździe uchwalono przesłać do organizacji zawodowych w Stanach Zjednoczonych, Anglii, Szwecji, Szwajcarii i Finlandii protesty przeciw przyłączeniu państw bałtyckich do Rosji. Zjazd w uchwalonej rezolucji domaga się zastosowania zasad Karty Atlantycznej na Bałtyku i przywrócenia niepodległości państw bałtyckich. Rezolucja wyraża przeświadczenie, że inne rozwiązanie zagadnienia bytu tych państw, jak np. przyłączenie do Rosji, byłoby sprzeczne z zasadą samostanowienia narodów o sobie. W zakończeniu rezolucja poddaje ostrej krytyce metody postępowania okupacji niemieckiej i rosyjskiej i stwierdza, że państwa bałtyckie chcą utrzy-

mać dobre stosunki sąsiedzkie z Rosją, natomiast przeciwiają się ich przyłączeniu do Rosji.

CZESI I SŁOWACY.

Zagadnienie przyszłego ustroju politycznego byłego państwa czesko-słowackiego jest obecnie przedmiotem poważnych zabiegów. Jak wiadomo nie wszyscy politycy-słowacy oświadczyli się za Niemcami. Część z nich wyemigrowała i stojąc po stronie aliantów utworzyła "Słowacką Radę Narodową" w Londynie. W odpowiedzi na układ Benesa z Siewietami wystosowała ostatnio Słowacka Rada Narodowa list otwarty do min. Edena, w którym zdecydowanie podniesiono, że podpisany w grudniu ub.r. w Moskwie traktat przyjaźni czesko-rosyjskiej jest nieważny i nie wiąże w żaden sposób narodu słowackiego. Cały ton tego listu dowodzi, że Słowacy przeciwstawiają się zdecydowanie wszelkim próbom odbudowy republiki na wzór przedwojennego państwa czesko-słowackiego. Wiadomości z Londynu donoszą, że pod naciskiem Moskwy Benes zmienił swoje stanowisko w tej sprawie, wyrażając zgodę na decentralizację rządów w przyszłym państwie ze względu na Słowaków. Dawne jednolite państwo zostanie zastąpione przez ustrój federacyjny.

NIEMCY BOJA SIĘ POLSKIEGO POWSTANIA.

Niemcy czują dobrze, że w związku z nadchodzącym końcem wojny czeka ich niechybna zemsta ze strony Polaków. Z tym się wiąże wzmożone wysiedlanie ludności polskiej z Poznańskiego, które dochodzi do 80% ludności polskiej. Wbrew interesom życia gospodarczego wywozi się ludność w głąb Rzeszy, do Francji i Austrii. Akcja ta nie odnosi się ani do Śląska ani do Ponorza, gdzie więcej niż 50% ludności polskiej wpisało się na listy niemieckie, wskutek czego większość mężczyzn tych terenów została wcielona do wojska niemieckiego. Niemcy pamiętają, że pod koniec poprzedniej wojny pierwsze ruszyło się poznańskie, więc też i ono teraz jest bardzo narażone na represje. Ciekawe są wiadomości z Łodzi. Na ostatnim wielkim zebraniu Niemców w Łodzi namiestnik Greiser w przemówieniu swym złożył sensacyjne oświadczenie, że na terenie Łodzi 15.000 Polaków pracuje w organizacjach niepodległościowych. Greiser zapewnił słuchaczy, że władze niemieckie zapomniały awej ludności całą

kwotę 100.000.000 na wypadek powstania polskiego. Wskutek braku dostatecznych sił które są zajęte na frontach, Niemcy ograniczają się mrazie do metody prowokacyjnej i konfidencjonalnej. W tej akcji - zdaniem Greisera - wszyscy Niemcy powinni wziąć udział. W świetle tych informacji staje się jasne ostatnie nasilenie teroru niemieckiego, wzmożenie kontroli i łapanek, tym więc łacniejsza powinna być nasza postawa wobec okupanta. Po obu stronach stoi zwarty obóz walczących i Polacy muszą się wystrzegąć każdego Niemca, który jeszcze wierzy w zwycięstwo Hitlera.

SPRAWY POLSKIE.

Koła polskie w Londynie dowiadują się że ożwiły ukraińskie, wchodzące w skład tzw. "Ukraińskiej Armii Powstańczej" zawarły porozumienie z Wehrmachtom ce do współdziałania przeciw tzw. "dywersantom", tzn. w pierwszym rzędzie Polaków i przede wszystkim wystupują przeciw bezbronnej ludności polskiej paląc wieś, rabując i mordując ludność. Korzystają przy tym z pomocy oddziałów rekrutowanych przez Niemców spośród mieszańców Rosji Sowieckiej.

Opinia szwedzka poświęca wiele uwagi działalności Armii Krajowej. Zarówno radio jak i prasa stale o niej donoszą. Dzienniki "Stockholms Tidningen" i "Dagens Nyheter" zamieszczają te wiadomości na pierwszym miejscu. Jedenastcie dzienników szwedzkich zamieściło artykuł znanego publicysty Gurnera o życiu i problemach Polski, o organizacji państwa podziemnego i zagadnieniach polityki zagranicznej. Dzienniki i radio szwedzkie podkreślają, że w Polsce niema Quislinga i że nawet, gdyby nie było Karty-Atlantryckiej, to trzeba by się liczyć z wolą Polski. Wbrew zdecydowanej woli Polski nie się na długą metę nie ostoi.

W tych dniach powrócił na front pilot polski, który utracił jedną nogę. Jest to jeden z najmłodszych polskich lotników, gdyż liczy tylko 24 lat. Ma on za sobą 29 lotów operacyjnych i jest odznaczony Krzyżem Walecznych i Virtuti Militari.

Na froncie włoskim odznaczyci się udało, będy wojownikami kompanii w Libii. Jeden z korespondentów angielskich donosi, że postawa i sukcesy Polaków zdobyły ogólny podziw. Inny korespondent donosi, że Niemcy ściągają wszelkie podstępki, by utrzymać na półr Polaków.